

פ.ר.מ.י.נ.ל.מ.ט. ל.ק.ג.
מישיבת ועדת הכלכלה
סיוון כ"א אדר א' - 27.2.51
בשעה 10.30

חברי הוועדה הנבוכחים:

- היו"ר . ס. בדר
- א. באהיר
- צ. יהודה
- א. ריקנטי
- ש. גורן
- נ. הרפז
- א. מזור
- ח. לבנדאו (באחור)
- י. ספיר
- ס. אונא
- ש. לביא

מ.ד.י.ג.ת.י.ש.ר.א.ל:

א. כהן

ס.ד.ו.ה.י.ר.ח.: מסקנות ועדת המסנה לחקר מקורות השוק השחור

היו"ר . ס. בדר:

פותח את הישיבה.
באחת הישיבות הקודמות עברנו על מסקנות הוועדה לחקר מקורות השוק השחור, אשר בתצאם לא היו מסקנות, אלא קביעת הסיבות לקיומו של השחור השחור. עתה נדון במסקנות הנצביות של ועדת המסנה לחקר מקורות השוק השחור. ברצוני להודיע, כי שאלתי את חבר הכנסת לבנדאו שאינו משתתף היום בישיבה, אם אנו יכולים לסכם בלעדיו והוא אמר לי, שאנו יכולים לעשות זאת, כי בלאו הכי הסתיגויותיו נרשמו במסקנות ועדת המסנה.

אני מוכן לקרא את המסקנות:

"כדי לסתום את מקורות השוק השחור בשטה חסרי הבנין ולהתגבר על המחסור בהם, יש צורך חיוני בנקיטת האמצעים דלהלן:

א. הקצבת כל המטבע הזר העומד לרשות יבוא חסרי בנין רק לחסרי בנין חיוניים. ומטנדורטיים.

ב. הגברה מקסימלית של ייצור חסרי הבנין בארץ, מידן: ימלט, לבני-הסיליקט, לבני-זרעפים מחומר שרוף, חומי חסמל, חלקי אינסטלציה וכו'.

ג. התרת "יבוא ללא תשלום" לגורמים מסחריים וקבלניים, וריכוז יבוא חמרי הבנין בידי יבואנים פרטיים וצנוריים הידועים במהימנים.

ד. התרת "יבוא ללא תשלום" לפרטים או חברות אשר יבנו בשביל בעלי החמרים הסובאים בדרך זו, תוך פקוח יעיל על כך שחמרים אלה ישמשו למטרה שלטמה נועדו.

ה. הטלת פקוח על חמרי בנין הן סיבוא והן מייצור מקומי, הן חדשים והן מסוממים, כל עוד קיים או עלול להתחזות בהם מחסור. מטרת הפקוח: (1) חלוקתם הצודקת של החמרים בהתאם לסולם העדיפות אשר ייקבע על-ידי הממשלה מפעם לפעם; (2) שמירה על המחירים הרשמיים של חמרי בנין כפי שייקבעו על-ידי הממשלה.

ו) קביעת זכות עדיפות בתור לפי סוגי הבנין בין הסקטורים השונים בענף הבנין:

1. צרכי בטחון;
2. שיכוני עולים;
3. תעשייה וחקלאות לסם הרחבת הייצור החיוני;
4. שיכון עממי;
5. בתי-ספר ובתי-חולים;
6. בניה פרטית. (בתקופה זו מניעת רשיונות לבניני לוקסוס).

מבלי ועדה צבורית על-יד הרשות המוסמכת הממשלתית, לפקוח על שמירת תנאי וחלוקת החמרים על-פיו, ולשם עזרה לביעור השוק השחור.

ז. שנויים יסודיים בשיטות העבודה ובהרכה האישי של מנגנון אגף המלאי בכלל ומחלקת חמרי הבנין בפרט, לשם הגברת כושר פעולתו, מהירות ויעילות בביצוע תפקידו, ומניעת אשהיות בשרתו את הצבור. היות והיו עדויות גט על מקרים מפורשים לשחיתות, תובעת הוועדה פעולות חקירה במצבות ומידיות לשם גילוי העבריינים והעצמתם.

ח. תיאום בחלוקת רשיונות לבנין. רשיונות-בניה לבנינים ז. ים ולתוספת קומות יינתנו להבא על-ידי הרשויות המקומיות, רק לאחר שהמבקש יוכיח כי יש לו הקצבה או היתר אחר לקבלת חמרי בנין הדרושים למטרה זו.

ט. הנהגת מידות ומשקל רשמיים לכל חמרי הבנין וביטול, או לפחות הקטנה מקסימלית של הפרטים בין מידות מסחריות לבין המידות הנהוגות עתה, וכן בדיקת קפדנית של אישורי הפחת.

י. פיקוח מתמיד ומדוקדק על דרכי השימוש בחמרי הבנין:

1. אם אמנם החמרים שנתקבלו לפי רשיון למטרה מסויימת, שימשו לאותה מטרה.

2. אם שמים בחלקי הבנין השונים את החמרים ההכרחיים לחוזק הבנין לפי החישובים הסטטיים.

3. הפיקוח על דרכי השימוש ייעשה על-ידי המחלקות הטכניות של הרשויות המקומיות.

4. חקיקת חוקי בנין לשם הכטחת חוזק הבנין הדרושים.

יא. (1) הסדר יעיל בשחרור חמרי בנין מהבטלים על-ידי ביקורת המידות והמשקל החל מתעודת המסלוח לגמר במחסנים.

(2) סניעת הברחות מהנמלים ודרך החופים.

יב. להעמיד לרשות מסדר הספטום את האמצעים הדרושים, וכן לחייבו לעשות את כל הסידורים בכדי לאפשר הבאה סחירה לדין של כל עברייני השוק השחור.

ה ס ת י ג ו ר י ת

הסתיגויות לסעיף ג'.

1. הסתיגות לחבר הכנסת פרמינגר: למחוק את הסעיף בכלל;

2. הסתיגות לחבר הכנסת לנדאו, לרשום בסעיף ג': "עידוד יבוא ללא תשלום של חמרי בנין על-ידי גורמים מסחריים וקבלניים והעמות חמרים אלה לרשותם, בין לקניה עצמית ובין למכירה בטוק החפסי".

הסתיגויות לסעיף ד'.

הסתיגות לחבר-הכנסת פרמינגר להתחיל את הסעיף: "התרת יבוא חמרי בנין...".

הסתיגויות לסעיף ד(1).

1. תוספת סעיף על-ידי חבר-הכנסת אידוב כהן כסעיף ד(1): "עודד יבוא בלי תשלום של חמרי בנין, על-יסוד העיקרון שהיבוא מפריש במחירים רשמיים חלק מסחורתו לצרכי הבנין שבפקוח (שיכון עולים, שיכון עטמי וכו')", בעוד שהחלק השני נמסר לטימוסי החפסי של בעל היבוא ובמחירי טוק חפסיים; בקביעת היקפו של חלק היבוא הסמור לפקוח, חייבת המטלה לנהוג במיטות הן לקולא והן לחומרא, הכל לפי מסיבות הטעה".

2. תוספת סעיף על-ידי חבר-הכנסת פרמינגר, כסעיף ד(1): "ריכוז היבוא (כולל את היבוא ללא תשלום) של חמרי הבנין החיוניים בידי המטלה".

הסתיגויות לסעיף ה'.

1. תוספת לסעיף על-ידי חבר הכנסת פלמינגר: "כן יוטל פיקוח על סחירי כל חמרי הבנין".

2. הסתיגות חבר-הכנסת לנדאו, לרשום כסעיף ה': "הסדר ופקוח על חמרי בנין שקיים בהם מסור. מטרת הפקוח: חלוקתם הצודקת של החמרים ושמירה על סחיריהם החוקיים".

הסתיגויות לסעיף ה'(2).

2. הסתיגות חבר-הכנסת מזור: להוסיף בסוף הסעיף את המלים: "בהתייעות עם ועדת הכלכלה".

2. הסתיגות חבר-הכנסת פרמינגר: מציע לרשום את הסעיף: "ריכוז חמרי הבנין החיוניים המיוצרים בארץ במחסנים מרכזיים תחת פקוח מטלתו לסם ביקורת על תבועת המלאי".

מא/אס

הסתיגויות לסעיף ה' (2).

הסתיגות חבר-הכנסת פרמינגר: "חיסול המי-
הסופרז - לא תעבור סחורה אלא שתי ידיים".

הסתיגויות לסעיף ו'.

הסתיגות לחבר-הכנסת לנדאו: חלוקה צודקת
של חמרי בניין על-ידי השוויץ אחוז קבוע מהם לכל סוגי הבניה בהתאם לתפק
וסתן אפטרות עבודה ודיוור במסגרת היס לכלם. לסם הבטחת החלוקה הצודקת
תוקם ועדה צבורית מורכבת מבאי-כח כל הגורמים המעוניינים שתפקח על
ביצועה.

תוספת הסעיף הבא כסעיף 1: "בניטול ההפליה
הקיימת לגבי הסקטור הפרטי ביבוא, בשידוק ובקבלת חמרי הבניה לבניה
והבטחת שוויון לכל אזרחי הארץ, שוויון הטיכוי לכל המעוניינים בביצוע
עבודת בניה לכל סוגיהם: בצבא, בממשלה, במוסדות צבוריים, בבניה עממית
ובבניה בערים.

הסתיגויות לסעיף ז'.

חבר-הכנסת אידוב כהן מסתייג מהסלים: "ה-
האיסי".

הסתיגויות לסעיף ח'.

1. הסתיגות חבר-הכנסת אידוב כהן - להוסיף
את הסלים: "פרט לבניינים שהותרו על-יסוד יבוא-ללא-תשלום".

2. הסתיגות חבר-הכנסת לנדאו - לבטל את
הסעיף כלו.

3. הסתיגות לחברי הכנסת ברנסטיין וסזוד -
להסאיר את ראסית הסעיף.

הסתיגויות לסעיף יב'.

1. חבר-הכנסת פרמינגר מציע להוסיף: "עונש
חסורים יותר לעבריינים והוקעתם הצבורית במסחבלים בחברה ובסאמץ הבניין של
הס יבנה".

2. חברי-הכנסת בהיר ופרמינגר מציעים להוסיף:
"עונש סיניטאלי של סאסר לעברייני הטוק הסחור".

א. בהיר:
רציתי להעיר כי אנו סיכמנו מסקנות אלה זה כבר
לפני שלסה חדסים, והגסנו אותן לוועדת הכלכלה.
בינתיים, בקטר עם העניין היבוא ללא תשלום אסר יט לנו בו נסיון של חדסי
אלה, יטבה בקודה אחת אסר אני חוטב טיס לנסח אותה אחרת: "פקוח על סחירי
מסימליים לגבי יבוא ללא תשלום". אני מעיר בקודה זו באופן פרטי, כי
בועדה לא דנו בה. ביום שליטי הבא תתקיים יטיבה של ועדת המסנה ואז
נרון בענין זה.

א. סזוד:
לאחר ססמענו בועדת הכלכלה ביחס לענין היבוא-
ללא-תשלום גם את סר ה-צד נגם את סר הורוביץ,
אני מציע שלא נרון בענין זה עתה, אלא לאחר טג נ גם את סר הססור
והתעטיה. נוסף לכך הייתי מציע להזמין גם את סר הולנדר - סנהל מטרד
הססור והתעטיה. רק לאחר שנשמע את כל הג'ל, בגיע למסקנות.

ז. ספיר:

אני מצטרף להצעתו של חבר-הכנסת סער. אם אקרא את מסקנת ועדת המשנה ביחס ליבוא-ללא-תשלום, הרי אדוכה כי הועדה רוצה לבטל את השיטה לפי 50% לממשלה. אני גורס דיון מקיף על שיטת היבוא ללא תשלום. אני חושב ששיטה זו נכסלה היות ולא נקבעו מחירים. אני חושב שכל אמצעי אחר שינקטו בו כדי למנוע את הורדת ערך המטבע לא יועיל. קביעת מחירים - זהו אמצעי מקובל ואני מציע לקבל אותו כפרינציפ, כלומר: קביעת מחירים ופקוח עליהם.

ח. לנדאו:

בזמן שנסחנו מסקנות אלו לא היתה קיימת בעיה של 50% - 50%. אז ראינו כמוצא להקטנת השוק השחור הקיים הזרמת סחורות וחמרים בדרך זו. על-כן נוסחא זו נתקבלה פה אחד, בווריאנטים שונים, אבל עצם הגישה נתקבלה פה אחד. היום, ייתכן ותהיינה תוספות שונות. כפי שמתברר, תהיה תוספת אחת - קביעת מחירים מקסימליים.

צ. יהודה:

הצעה לסדר: הייתי מבקש שנתחיל לברר סעיף סעיף. זה עתה הוצע דבר המתקבל על דעת כלם - קביעת מחירים מקסימליים, אבל רק לאחר שיישמעו השרים. נדמה לי כי אין צורך לערוך ויכוח על כך. אני חושב שהדבר יכול להתקבל. לכן, אני מציע לעבור סעיף סעיף, ולקבל החלטות.

הי"ר ס. בדר:

לא היתה כל כוונה אחרת. היות ויור ועדת-המשנה העיד הערה, נשמעו הערות מיתר החברים, אבל כל אחד בגבול של 2-3 רגעים, ועל-כן לא רציתי להפסיקם.

א. סור:

ברצוני לדעת מה תהיה הפרוצדורה. מה אנו רוצים? ויכוח על כל סעיף? האם ועדת-הכלכלה חושבת לבטל סעיפים, או להוסיף דברים שלא נתקבלו בוועדת-המשנה? אני חשבת, כי ועדת המשנה תביא את מסקנותיה עם ההסתייגויות בפני הכנסת. אם אנו נשנה סעיפים, אין טעם לכל עבודת ועדת-המשנה.

הי"ר ס. בדר:

ישנן כאן שתי רשויות: רשות של ועדת-המשנה, ויש ועדת הכלכלה לא תחליט לגבי כל המסקנות, היא חייבת למסור את תכונן וסיכומם של הסעיפים שנתקבלו בוועדת המשנה לידיעת הכנסת; רשות שניה - ועדת הכלכלה, אשר מחובתה לתת, או לא לתת, את הערותיה למסקנות ועדת-המשנה. ועדת הכלכלה איננה יכולה לתחליט מבלי שיהיה ויכוח.

ש. גורן:

לכנסת אין באות מסקנות של ועדת-משנה. הכנסת איננה מכירה בוועדת המשנה. בטביל הכנסת קיימת ועדת-הכלכלה בלבד.

הי"ר ס. בדר:

ישנו כתב-סמכות מוחלט. ישנה הסכמה של הכנסת, שמוסדים את הדיוח של ועדת-המשנה בכתב בצרוף הערות של ועדת הכלכלה.

א. ריקנטי:

האם ועדת הכנסת תחליט ביחס לפרוצדורה לגבי מסקנות של ועדות?

הי"ר ס. בדר:

עדיין לא.

מה תהיה הפרוצדורה לגבי ההסתייגויות?

א. כהן:

הי"ר ס. בדר:
אנו נשמע מה תחליט ועדת הכנסת. אילו היתה כבר החלטה של ועדת הכנסת, היינו יודעים כיצד לכתוב את הדו"ח, או בצורה של הודעות או בצורה של הסתייגויות.

א. דיקנסטי:
אנו החלטנו בתחילת עבודתנו, לתאם את פעולתנו עם פעולת הועדה הממשלתית, כדי לא לבוא לידי סתירות. והנה אנו מפגשים אחרי עבודת הועדה הממשלתית.

ח. לנדאו:
כוונתו של חבר-הכנסת דיקנסטי היא - היכן המסקנות של שני החוקרים הממשלתיים. אינני שבור שאנו קטורים עם מסקנות אלו.

ברצוני להציע דרך דיון, כדי שנוכל לסיים עבודתנו. אני מציע שלא נקיים דיון על כל סעיף וסעיף, כי זה יימטן ללא סוף. אני מציע כי נקבע ישיבה בשבוע הבא, אשר בה כל חבר ועדה, אם ברצונו להביא תוספת איזו שהיא - יביאנה, אנו נסכם ונצביע אותה.

ש"ש

א. כהיר:
לאור המסקנות אינני חושב שיש לנהוג בדרך זו, כפי שמציע חבר-הכנסת לנדאו.

י"ר ועדת-המסנה

ועתה אעבור על הסעיפים: סעיף א' - ללא כל הסתייגות; סעיף ב' - אף הוא ללא כל הסתייגות; סעיף ג' - התרת יבוא ללא תשלום לגורמים מסחריים וקבלניים, וריכוז יבוא חמרי הבניין בידי יבואנים פרטיים וצבוריים הידועים כמהימנים. לסעיף זה ישנה הסתייגות של חבר-הכנסת פרטינגר: למחוק את הסעיף בכלל.

צ. יהודה:
ברצוני לחזור לסעיף ג'. אני מציע להוסיף את המלים: "עץ מלאכותי".

א. כהיר:
אני מוכן לקבל הצעתך. על הניסוח בדרך בועדת המסנה.

י"ר ועדת המסנה

אני חוזר לסעיף ג'. הסתייגות נוספת בסעיף זה ישנה לחבר-הכנסת לנדאו, המציע לכתוב: "עידוד יבוא ללא תשלום של חמרי בניין על-ידי גורמים מסחריים וקבלניים, והעמדת חמרים אלה לרשותם, ביין לקביה עצמית וביין לבחירה בסדר החפשי".

לסעיף ד' ישנה הסתייגות של חבר-הכנסת פרטינגר, המציע להתחיל את הסעיף במלים: "התרת יבוא חמרי בניין".

לסעיף ה' (1) ישנה הסתייגות לחבר-הכנסת אידוב כהן: "עידוד יבוא בלי תשלום של חמרי בניין, על יסוד העיקרון שהיבואן ספריס מסחריים וקבלניים חלק מסחורתו לצדמי הבניין שבפיקוח (שיכון עולים, שיכון חפשי, בעוד שבחלק מסוי מסווד לשמוסו החפשי של בעל היבוא ומסחירי סוק חפשי, בקביעת היקפו של חלק היבוא מסווד לפיקוח חייבת-הממשלה לנהוג במיסות הן לקולא והן לחומרא, הכל לפי גסיבות השעת".

בסעיף ז' הסתייגות גם חבר-הכנסת פרטינגר: "ריכוז היבוא (כולל את היבוא ללא תשלום) של יי הבניין החיוניים בידי הממשלה".

בסעיף ה' - הסתיגויות לחברי-הכנסת פרמינגר

ולנדאו.

חבר-הכנסת פרמינגר מציע לכתוב: "בן יוטל פקוח על מחירי כל חמרי הבנין";

חבר-הכנסת לנדאו מציע לכתוב: "הסדר פקוח על חמרי בנין שקיים בהם מחסור. מטרת הפקוח - חלוקתם הצודקת של החמרים ושמירה על מחיריהם החוקיים".

בסעיף ה(1) - הסתיגות לחבר-הכנסת מינר: "החלטת את המליצו: "בהתייעצות עם ועדת הכלכלה".

היור ס. בדר:

ברצוני להציע הצעה, שהמטלה תחליט שהיא ממשיכה לתקופה מסוימת ביבוא ללא תשלום, אבל תוסיף לו תקון כגון נתקבל על דעת כלם - פקוח על המחירים. אולם לדבר זה יש ערך במידה והמטרה בסכר יש לשימוש במידה שהדבר אינו כן, כלומר, אילו הייתי קובע דבר זה לגבי בעליים, או לגבי מצרך אחר, שאפשר להיכנס לחנות ולקנות אותו, הרי יש ערך למחיר קבוע, אבל אם הדבר נקנה על-ידי קלן-בנין, או על-ידי מישהו אחר המקיים בנין וטובך אותו, הרי אם לא יהיה קיים פקוח על מחירי הדירות, אין טעם לפקוח על מחירי המצרכים.

י. ספיר:

בהחלט התכוונתי לזה.

האם אנו נכנסים לויכוח על כל הסעיפים הקטורים

ביבוא ללא תשלום?

היור ס. בדר:

אני אומר זאת לוועדת המסנה ואף לעצמנו. איבני יודע מה תסכם ועדת המסנה. אם היא תקבל את ההצעה שהצעתי, בבקשה - ועדת הכלכלה תסמוך ידה על כך. אם תסכם אחרת - ועדת הכלכלה צריכה לעמוד על הצעתה.

י. ספיר:

הבינותי כי איבנו מעירים דבר ביחס לסעיפינו. לה עד שהוועדה תביא את הצעתה, כי אם אפשר להעיר הערות, גם אני רוצה לעטות זאת.

היור ס. בדר:

לא העירותי זאת בקשר עם הסעיף של יבוא-ללא-תשלום. אלא מתוך כך שאנו דנים על סעיף הפקוח על המחירים. אני אמרתי שפקוח על מחירים אינו מספיק, אלא צריך להיות גם פקוח על מחירי השכון.

א. כהן:

אצי מתפלא על מד ספיר שחוזר בו מכל הסיטה הזאת שהיא השקפת עולמו. פקוח על דירות לא יוכל להיות, ובתנאים כאלה אין כל טעם לקבוע מחירים לדירות. תמיד יהיה אג'ינו ותהיה תוספת שחורה על מחירים. גם היום ישנם מחירים רשמיים לדירות, אך אין לזה כל ערך.

אומרים כי היבוא ללא תשלום נכשל. סיטה זו נכשלה מפני שבוצעה בתנאים מסויימים. יבוא ללא תשלום אין פירושו רק הליכה לקנות דולרים. יכול להיות מצב, שבמסך שבוע יבואו עשרה בעלי הון יהודיים מחוץ-לארץ אשר יחפשו אנשים למכור להם דולרים, יייה מקרה כזה מחיר הדולר ירד, ואז גם מחירי הדירות ירדו. אם אתה ק... היום מחיר ליבוא ללא תשלום אתה מבציע את סער הדולר ללירה ושלשים, או ללירה וחמסה-עשר. אם אין הצעות של יבוא ללא תשלום מחוץ-לארץ, ורק דביזים מ"לילינבלום"; צריך לאסור עליהם את היבוא. אולם צריך להשאיר למסמלה ידיים חפסיות, שאם בעלי ההון רוצים להעביר הונם על-ידי החלפת דולרים, ואז אפשר להגיד לבעלי ההון, שאם תהיה שחורה רבה בטוק, יקבל פחות, אם תהיה פחות שחורה -

סמ/סמ

יִקְבַּל יוֹתֵר. זֶה יִהְיֶה הַרְבֵּוֹלְטוֹר הַיְחִידִי שִׁוְכַל לַפְעוּל, כִּי יִשׁ גַּם גְּבוּל לִיְכוּלַת הַקִּיבוּל שֶׁל הַחֲמִרִים מִבְּחִיבָה פִּיִּסִית.

ה'יו"ר ס. בדר:

אֵינְךָ מְדַבֵּר לַסְעִיף הַגְּדוֹן. אֲנִי הַחֲלַטְנוּ שְׁמַעִיפִים ג' ו-ד' יוֹחֲזְרוּ לוֹעֲדַת-הַמַּסָּבָה. אֲנִי מְדַבְּרִים כְּרַגַע עַל סְעִיף ה' הַאוֹמֵר: "הַסֵּלֶת פְּקוּחַ עַל חֲמִרֵי בְּנִין הֵן מִיְבוּא וְהֵן מִיְצוּר סְקוּמִי הֵן חֲרִטִים וְהֵן מְטוֹמְטִים כֹּל עוֹד קִיִּים אִו עֲלוּל לְהַתְּהוּוֹת בְּהֵם מְחִסוֹר. מִסְרַת הַפְּקוּחַ: 1) חֲלוּקַת הַצּוּרְקַת שֶׁל הַחֲמִרִים בְּהַתְּאָם לְסוּלַם הַעֲדִיפוֹת אֲשֶׁר יִקְבַע עַל-יְדֵי הַמַּסְטָלָה מִפְּעַם לַפְּעַם; 2) שְׁמִירָה עַל הַמְּחִירִים הַרְסָמִיִּים שֶׁל חֲמִרֵי-בְּנִין, כִּפִּי שִׁיִּקְבְּעוּ עַל-יְדֵי הַמַּסְטָלָה. לַסְעִיף זֶה הַעֲדִירוֹתִי, כִּי אֵינִי זֶה מְסַפֵּיק, וְאֲנִי מַצִּיעַ לוֹעֲדַת הַכֹּלְכֵלָה שְׁתוּסִיף גַּם "שְׁמִירָה עַל מְחִירֵי שִׁיְכוּן, כִּפִּי שִׁקְבַע אוֹתָם הַמַּסְטָלָה". הַצְּעִתִּי זֶה יְכוּלָה לְהַתְּקַבֵּל וְיְכוּלָה לֹא לְהַתְּקַבֵּל, אֲבָל זֹהִי הַצְּעִתִּי לֹא לוֹעֲדַת הַמַּסָּבָה, אֲלֹא לוֹעֲדַת הַכֹּלְכֵלָה.

א. בהיר:

לַסְעִיף ה' יִשְׁנֶה הַסְּתִיגוֹת שֶׁל חֲבֵר-הַכְּנֶסֶת מְזוּר לְהוֹסִיף אֵת הַמְּלִים: "בְּהַתְּיַעֲצוֹת עִם וְעֲדַת הַכֹּלְכֵלָה". הַסְּתִיגוֹת שְׁנִיָּה לַסְעִיף זֶה הִיא שֶׁל חֲבֵר-הַכְּנֶסֶת פְּרִמִּיבְּגֵר הַמַּצִּיעַ לְרְסוּם: "רִיְכוּז חֲמִרֵי הַבְּנִין הַחִיוֹנִיִּים הַמִּיוֹצְרִים בְּאֶרֶץ בְּמַחְסָנִים מְרוּכְזִים תַּחַת פְּקוּחַ מַמְסַלְתִּי לְשֵׁם בִּיקוּרַת עַל תְּנוּעַת הַמְּלֵאִי". לַסְעִיף ו' יִשְׁנֶה הַסְּתִיגוֹת שֶׁל חֲבֵר-הַכְּנֶסֶת פְּרִמִּיבְּגֵר: "פְּסוּל הַתּוֹרֵךְ הַמּוֹפְרֵז - לֹא תַעֲבֹר טְחוּרָה אֲלֵא שְׁתֵּי יְדֵים". הַסְּתִיגוֹת נְוֹסֶפֶת לְחֲבֵר-הַכְּנֶסֶת מְזוּר: "סוּגֵי בְּנִיָּה וּמְקוּמוֹתֶיהָ, וּבַסְעִיף ו' (6) מְסַתֵּיב מְחַמְלִים: "בְּנִיבִי-לוֹקְסוּם".

י. ספיר:

הֲאֵם הַסְּתִיגוֹתוֹ שֶׁל חֲבֵר-הַכְּנֶסֶת מְזוּר הִיא לַסְעִיף ה' (1), כְּלוּמֵר, לְשִׁטַּת הַחֲלוּקָה?

א. בהיר:

י' וְעֲדַת הַמַּסָּבָה

י. ספיר:

בַּסְעִיף ה' (1) נֹאמֵר, שֶׁהַחֲלוּקָה תַעֲשֶׂה בְּהַתְּאָם לְסוּלַם הַעֲדִיפוֹת אֲשֶׁר יִקְבַע עַל-יְדֵי הַמַּסְטָלָה, וּבַסְעִיף ה' הוֹעֲדָה מַצִּיעָה סוּלַם עֲדִיפוֹת. אֵינְנִי מְבִיֵן מֵה פִּירוּשׁ הַדְּבָר.

אֵינְנִי מְבִיֵן מִדּוּעַ הוֹעֲדָה אֵיבָה יְכוּלָה לְקַבֵּל אֵת הַצְּעִתוֹ שֶׁל חֲבֵר-הַכְּנֶסֶת מְזוּר, שֶׁהַדְּבָר יִיעֲשֶׂה בְּהַתְּיַעֲצוֹת עִם וְעֲדַת-הַכֹּלְכֵלָה.

א. בהיר:

י' וְעֲדַת הַמַּסָּבָה

אֲנִי הַצְּעִנוּ שֶׁתְּהִיָּה וְעֲדָה צְבוּרִית עַל-יְדֵי הַשָּׂר, שֶׁתִּסְפַּל בְּעֵבֶיךָ זֶה.

ה'יו"ר ס. בדר:

יִשְׁנֶם סוּגֵי דְוֹחֵלֶת - אֶחָד שֶׁל וְעֲדַת הַכֹּלְכֵלָה בִּיחַס לְחֵלֶס, וְהַדּוֹחַ הַשְּׁנַי, בְּעֵבֶיךָ זֶה. אֲנִי צְרִיכִים לַפְּעוּל כְּאִילוֹ לֹא הִיתָה וְעֲדַת-מְלֶס, וְאֵם חוֹשְׁבִים שִׁישׁ צוּרֵךְ בּוֹעֲדָה צְבוּרִית, צְרִיךְ לְהַכְּנִים זֹאת בְּדוֹחַ בִּיחַס לְטוֹק הַטְּחוּר. אֵם אֵינִי בְּדוֹחַ זֶה "וְעֲדָה צְבוּרִית" הִרִי צוּרֵךְ חֲבֵר-הַכְּנֶסֶת מְזוּר הַמַּצִּיעַ שֶׁהַדְּבָר יִיעֲשֶׂה בְּהַתְּיַעֲצוֹת עִם וְעֲדַת הַכֹּלְכֵלָה.

א. בהיר:

שְׁמֹנֶה לְמַטְרָה זו.

אֲנִי מְסַכֵּים לְהוֹסִיף אֵת הַמְּלִים "וְעֲדָה צְבוּרִית" לַסְעִיף ה' (1), כְּלוּמֵר: בְּהַתְּיַעֲצוֹת עִם וְעֲדָה צְבוּרִית

ה'יו"ר ס. בדר:

הִיִּיתִי מַצִּיעַ, לוֹעֲדַת הַכֹּלְכֵלָה תְּמַלִּיץ בְּפְנֵי הַמַּסְטָלָה שֶׁהַמּוֹפְרֵז אֲשֶׁר יִיעֵץ בְּמִקְרָה זֶה יִהְיֶה וְעֲמַתָּה כֹּלְכֵלָה.

סא/אט

ועד הכלכלה
27.2.51

איננו חושב שיש לעשות זאת, היות וישנה ועדה צבורית אשר בתמנתה על-ידי שר המסחר והתעשייה.

א. בהיר:
יו"ר ועדת-המטנה

שר המסחר והתעשייה הודיע שלא יכנס ועדה צבורית זו.

ב. ספיר:

שר המסחר והתעשייה אמר שועדה זו הופכת להיות ועדה של אינטרוסטיים.

א. בהיר:
יו"ר ועדת המטנה

אני מציע לכתוב: "בהתייעצות עם ועדה צבורית שתמנה למטרה זו" נוסף לכך אני מציע כי נקבל החלטה שועדת הכלכלה תפקח על חלוקת חטרי הבנין על חלוקת חטרי הבנין לגורמים שונים בכל שלטה חדשים. איננו יכולים לסמט ועדה מייצעת, כי איננו יכולים להיות ועדה מיוחדת העוסקת רק בזה. אם ייסמט לנו דו"ח, הרי לפיו נוכל להמליץ מה יש לעשות.

היו"ר ס. בדר:

דו"ח אנו יכולים לקבוע בכל עת. מטרה המסחר והתעשייה חייב למסור לנו כל מה שאנו מבקשים. איננו נודע מדוע יש להכניס זאת למסקנות. הטאלה היא באמת פרינציפיונית: האם ננקודה זו אנו צריכים להוציא את האפשרות של הספעה מצדנו על-ידי כך שאנו אוסרים: תמנה ועדה צבורית והיא תקבע את כל הדברים האלה, או שכל הדברים הללו יקבעו על-ידי רשות מוסמכת על-ידי דיון בוועדת הכלכלה, בהתייעצות עם ועדת הכלכלה.

ג. גורן:

אין זה מתפקידנו להיות ועדה מייצעת לאקסקוטיבה, אנו צריכים לדעת זאת מתוך גמיון עבודתנו. אם המדובר הוא על ועדה מייצעת הרי בה צריכים לטבת אנשים בעלי מקצוע, שיתכנסו פעם בחדש ולפעמים פעם בטובעיים. אנו איננו יכולים לעשות זאת. אני אוסר, כי אנו צריכים להתפק בכך שבמליץ על ועדה צבורית מייצעת. יחד עם זאת איננו צריכים להכניס למסקנות את הדרישה לקבלת דו"ח. במוטנו לדרוש דו"ח בכל עת שאנו רוצים.

היו"ר ס. בדר:

ברצוני לומר לחבר הכנסת גורן, שמכונה הג' בית, ואפילו לפי נוסח המסקנות, הצדק אתי ועם שר מזר ולא אתך, כי מה באסר? - "הלוקה צודקת של חטרי בנין בהתאם לסולם העדיפות שייקבע על-ידי הממשלה הפעם לפעם" בהתייעצות עם מי? - בהתייעצות עם ועדת הכלכלה. בסעיף ו' המפרט את סולם העדיפויות אין צורך שהדבר ייעשה על-ידי ועדה צבורית, אלא הפרינציפ צריך להקבע על-ידי הממשלה בהתייעצות עם ועדת הכלכלה. הפקוח, ההוצאה לפועל - צריכים להיעשות בהתייעצות עם ועדה צבורית.

א. בהיר:

ברור לי, כי אין צורך להכניס את המלים "בהתייעצות עם ועדה צבורית", כי מלים אלו מופיעות בסעיף 6, הבעיה הסגורה במחלוקת היא, אם יש להכניס את המלים "בהתייעצות עם ועדת הכלכלה", או לא.

א. מזר:

אם הועדה תקבל הצעתי, אסיר את הסתייגותי.

ב. ספיר:

איננו רואה כל פסול בזה והועדה תקבל את הצעתו של חבר-הכנסת מזר. הכוונה היא אך ורק לסולם העדיפויות ולא לחלוקה. אני חושב שנוסח זה: "בהתייעצות עם ועדת הכלכלה",

מא/א.ט.

ועדת הכלכלה
27.2.51

יכול להתקבל.

אני מוכן לקבל את הצעת חבר-הכנסת מזור
לסעיף בסעיף ה(2) את המלים "בהתייעצות עם
ועדת הכלכלה".

א. בהיר:
יו"ר ועדת המסנה

אני מסיב את הסתייגותי.

א. מזור:

אני חוזר לסעיף ו' אשר מסנו מסתייג חבר-
הכנסת מזור מהמלים: "סוגי בניה ומקומותיה"
ובסעיף ו(6) מהמלים "בניני לוקסוס".

א. בהיר:
יו"ר ועדת המסנה

כאן מתעוררות כמה שאלות, שאינני יודע אם
חברי הועדה לא נתקלו בהן.

י. ספיר:

אם אני מבין נכון את הסתייגותו של חבר-
הכנסת לנדאו, הרי ועדת-המסנה, אם כי לא פרסה זאת, קבעה את סולם-
העדיפות בצורה זו, שבסות מסויימת של חסרי בנין תחלק לפי סולם-
עדיפות, זאתת אוסרת: באם הקטגוריה הראשונה היא בטחון, הרי כל
הכמות ניתנת לקטגוריה זו, ובאם נשאר מסהו, זה ניתן לסיכון עולים.
באם לא נשאר ולא כלום, שאר הקטגוריות אינן מקבלות כל כמות. חבר-
הכנסת לנדאו מציע בהסתייגותו: "חלוקה צודקת של חסרי בנין על-ידי
סריון אחוז קבוע לכל סוגי הבניה...". אם זוהי הסתייגות, פירוש
הדבר שהרוב בוועדה לא קיבל דעתו, ואם לא קיבל דעתו פירוש הדבר,
שהחלוקה תעשה כפי שציינתי לעיל.

אני מציע, כי אם ועדת המסנה לא צמרה את הדיון
בענין זה, תחזור לדון בו, ואם נסכסכו. מה פירוש סולם-עדיפויות?
אני מתאר לי, שכל סיכון עולים הוא סיכון עממי.

הכוונה היא לסיכוי עולים המבוצעים
בתקציבי הממשלה.

א. בהיר:
יו"ר ועדת המסנה

באם המבצע סיכון-עולים אינו גוף מסלתי,
לא יזכה בחסדים?

י. ספיר:

בסולם העדיפויות מופיע סעיף "תעסיה וחקלאות
לשם הרחבת הייצור החיוני". ברצוני לדעת מה פירוש המושג "הרחבת ייצור
חיוני", כמו-כן הייתי רוצה שנברר לעצמנו למה סכוונות המלים "סיכון
עממי". אנו קובעים הגדרות מסויימות בלכסיקון שלנו, אבל נשאלת השאלה
לא רק מבחינה חוקית אלא מבחינה מהותית - מה זה סיכון-עממי. כשאני
לעצמי אינני תובע טום דבר, אבל אני חושב שיש צורך ביותר בהירות ביחס
לענין זה.

סיכון-עממי פירושו - סיכון סטנדרטי עממי.

צ. יהודה:

אני קובע, כי בכל המוטגים הללו אין בהירות
מספקת, והם עלולים להטעות. אני מציע שנערך
דיון ונקבע באופן ברור למה מתכוונים.

י. ספיר:

היו"ר מ. כדר:
ברצוני לשאול את יו"ר ועדת-המסנה: א) מדוע
אינו מופיע כאן סולם העדיפות שמופיע
במסקנות ועדת-הכלכלה ביחס למלט; בענין המלט קבענו סולם-עדיפויות
ראשוני. על-כך יטנה הסתייגות של חבר-הכנסת לביא לשמור את רגל

אחוזים. הוועדה קבעה סולם-עדיפות וגם אחוזים, ואמרנו, שמפעם לפעם יקבעו אחוזים, וזה ייעשה בהתייעצות עם ועדה צבורית, כי יכול להיות חוקס שמסדר הבטחון צריך, בניה, 60% מכל התצרוכת ובחודס השני רק 30%. במקרה זה בותנים למסדר הבטחון 60% ובחודס השני מתחשבים ביותר הסעיפים הנמצאים בסולם-עדיפות.

א. סוזר: אני מסכים לדברי חבר-הכנסת ספיר, אף לפי דעתי ענין האחוזים והעדיפויות סנוגדים אחד למסנהו. אם קובעים אחוזים, אין עדיפויות.

אני מתנגד לענין הנקרא "בניני לוקסוס". מי קובע מהי בניני-לוקסוס? לגבי דידי, אם בא עולה וימצא לבנות דירה בת 3 חדרים בכספו הוא - תבוא עליו כרבת. על-כן, אני מתנגד למלים "בניני-לוקסוס" ומציע להסטיטן מהמסקנות.

ט. לביא:

אבו

אני חושב, שכאשר דנים בטאלה זו עלינו להקסף אותה ככללה. אנו מעונינים בכל בנין שאדם רוצה לבנות, אבל הטאלה היא: סה נבנה, מכסף שאין לנו וצריך לעשות יהוא ללא תשלום בכדי להביא תמרים, אשר נשם גורם לסוק-סחור, או שאנו נבנה מחמרים שיטנם בארץ?

חני'ר ס. בדר: הטאלה המתעוררת ביחס לסעיף זה היא: אם הנוסח הקיים מספיק, או צריך לנסח אותו בהתאם לנוסח שנחקבל בוועדת הכלכלה ביחס לסלט?

ט. לביא:

ברצוני לעמוד על כך, ששיכון עולים זה שיכון לאדם עולה שאין לו כל אמצעים, אין לו ולא כלום. (הישר, א. צור: עולה שאין לו ולא כלום - יורד). כאשר בונים שיכונים לעולים, בונים זאת לאדם שאין לו כסף. אולם פה ישנה טאלה אחרת: כיצד לחלק את 75% מלט שיטנם לנו מבלי להביא מלט מבחוץ ובכל זאת להבטיח את המסך הבניה? זוהי הטאלה העומדת לפנינו. יש בארץ מיליוני אנשים מסותרות, בחיפה, ירושלים, בטביבות ההרים, ואם נבנה את בתינו מאבן - יספיק המלט שיטנו. אני עומד על כך שיהיה סולם עדיפות מבלי חלוקה לפי אחוזים.

א. כהן:

ברצוני לומר כי בוועדת המסנה היתה כוונה ברורה, שהיות וועדת הכלכלה דנה בסולם העדיפות, איננו צריכים להיכנס לבעיה זו, כיון שנקבל אותו סולם עדיפות שהתקבל בוועדת הכלכלה. לאחר שקבענו את סולם העדיפויות, כפי שקבענו, לא היתה כוונה סבל כמות המלט ניתנת לקטגוריה אחת, והוא אינן מקבלות ולא כלום. קבענו שתהיה חלוקה, וזה יכול להסתנות לפי מצב המלאי. אני מקבל את דעתו של היו"ר, שהועדה צריכה להטלים את המונחים, במקרה שאינם ברורים, אבל אסור לנו לשנות תחת מסוזה של בעיה בלטיית את הענין עצמו. נכון הוא שצורך דין יוכל לסעון, שהמוטגים אינם ברורים, ולא נקבעו בסום חוק. דבר כזה יכול לקרות במקרה של שיכון עממי. אבל הכוונה היא בלורה למדע, כי למציאות מסביבנו. אני מציע שבטלים את סולם העדיפות כפי שהטבל בוועדת הכלכלה ביחס לסלט, אבל לא אסכים לסנוי התוכן על-ידי הסלמה זו.

אם אני אומר: "שיכון עממי", אני מודה בכך
 שיבוא עורך-דין ויזכיק בבית-הדין העליון, הוא יכול להצליח, אל סור
 הוא כי כוונת המונח "שיכון עממי" היא שני חדרים, או חדר וחצי
 במחיר של 1400 ל"י; הכוונה היא לשיכון סטנדרטי, אשר בחודש-פברואר
 עלו 1400 ל"י. מה פירוט המונח "בניני לוקסוס"? בדרך כלל הבתים
 המסותפים אינם בניני-לוקסוס, אבל בצפון תל-אביב בונים בנינים שפעריהם
 עטויים מעץ ועליהם פתוחים. צריך, שמסד העבודה או מסד המסחר
 והמעשיה יקבעו אחת ולתמיד למה הכוונה.

ספיר:

הייתי רוצה שנברר לעצמנו את פירוט המונחים
 הללו, ואחר-כך ניכנס לדיון. אני מבין דבר
 אחד, שיכול להיות פרינציפ לאומי-סוטרי. אני יכול, אמנם, לטעון
 לטויון זכויות של כל אדם, אם אני רוצה לבנות בנינים לעולים, אשר
 כל אחד מהם יהיה בן 2 חדרים. כל אדם יוכל לקבל מלס עבור בניית בית
 בן 2 חדרים. מי שרוצה לבנות יותר מזה - ידאג לעצמו. אילו היו
 אומרים כך, יכלתי להבין זאת. יכלתי להבין זאת בדיוק נסרף כמו שיש
 היום הצעה לסני טווקים, שיהיו בגדי "לכל" במחיר שווה לנפש, וכל
 מי שרוצה לקנות לו בגדים בכמות יותר גדולה, יצטרך לשלם פי כמה.
 יכלתי להבין אילו היו קובעים שלכל אדם יש זכות למניטום. ולפי זה
 להגביל את מתן חמרי הבנין. אפשר לקבוע שיכון עממי, אפשר לקבוע
 סטנדרט של דירה אשר לו ספקים את כמות חמרי הבנין, ולמעלה מזה - לא.
 שיכון זה יכול להיות של אלף איש ויכול להיות של יחיד. אינני זקוק
 למושג "שיכון עממי". אם מדובר על מושגים רחבים יותר, שיכון עממי
 זה שיכון מאורגן. אם ארצה לבנות דירות פרטיות על מגרש פרטי לפי אותה
 מתכונת, תגיד לי כי אין זה שיכון עממי? אני פוסל את הגישה הזאת.

ע"ק ביצת סולם העדיפויות מתעוררת הבעיה -
 מה גורלם של כל המבנים שהתחילו בבנייתם?

א. כהן: נקבע להם מקום בטולם העדיפויות.

היו"ר מ. בדר:

אתה חוזר על דברים, שהחלטנו שועדת המסנה
 מחזור לדון בהם. אני העירתי כי סולם העדיפויות
 שנקבע בוועדת הכלכלה ביחס למלט קולע יותר וברור יותר, ולדעתי יש
 להכניסו למסקנות אלו.

ש. לביא:

ברצוני לרשום לי זכות הסתייגות לסעיף 1. אני
 מציע לכתוב, כי מפסקים כל יבוא מלט, מלבד
 המלט הטובא על ידי העולים.

ש. גורן:

המדובר בסעיף 1 הוא על עץ וברזל.

היו"ר סע בדר:

אינך יכול להסתייג ממסקנות ועדת המסנה. את יכול
 להציע לוועדת הכלכלה לקבל את הצעתך.

ועדת המסנה רשאית להציע מה שהציעה ואין אנו
 יכולים לטנות את מסקנותיה. אנו יכולים לומר: ועדת הכלכלה קבלה לעיון
 את מסקנות ועדת המסנה ומעבירה אותן לכנסת בצירוף ההערות הבאות. אחת
 מהצעותינו יכולה להיות, לטנות את סעיף 1. היות זה צעתך לא התקבלה על
 דעת ועדת הכלכלה תרשם לך הסתייגות להערות ועדת הכלכלה, ותוכל להגן -
 אם תהיה אפשרות - על הסתייגותך זאת.

אלו הן מסקנות ביחס לשוק השחור ולא בקשר לענין
 המלט. בכדי שלא יהיה שוק שחור איננו מציעים לא להביא חממים בכלל, כי
 הטקף השחור יהיה גדול יותר, אלא אנו אומרים, כי במידה שהממשלה מחליטה
 על יבוא חמרי בנין, היא צריכה להביא חמרי בנין אלה ולא אחרים.

ש. לביא:

מי בחר את ועדת המסנה?

היו"ר ס. בדר:

ועדת המסנה נבחרה על ידי ועדת הכנסת
התאם להחלטת ועדת הכנסת ולפי מנ
סמכות שניתן לכל חבר באופן אישי על ידי שר המספטים.

ט. לביא:

אני יודע כי דרך חקיקה אחת מסלכם,
אני מבין כי כאשר אני בוחרים בוועדה
מסנה היא אחראית רק בפנינו, ואנו יכולים לשנות כל החלטה שלה.
ועדת הכלכלה היא ועדה סוברנית. איננו מסכים לכך, ואין זה עולה
על דעתי שוועדת מסנה שאנו בוחרים בה יכולה להיות סוברנית.

א. בהיר:

נוסח ועדת המסנה נתקבל טרם שנתקבל
הנוסח של ועדת הכלכלה בענין המלס.

ועדת הכלכלה כאשר דנה על סולט העדיפויות
פרטה את הדברים האלה והם רשומים בפרטיכל של ועדת הכלכלה.

בוועדת המסנה הצעתי שנשאיר את הנתח

שנתקבל בוועדת הכלכלה, אך הויתרתי על חבר הכנסת לנדאו, שגם
בוועדת הכלכלה הציע, שעדיפות פירושה יהיה - חלוקה לפי אחוזים, למשל:
38% לבסחון, 10 לבניה פרטית וכו'. בוועדת הכלכלה לא קבלנו שתי
הצעות: הצעת חבר הכנסת לביא שהציע לקבוע רק עדיפויות, ולא את
הצעת חבר הכנסת לנדאו שהציע לקבוע אחוזים. אנו נסחנו את הדבר בצורה
אחרת אשר בה ישנם גם אחוזים וגם עדיפויות אלא מה? - אנו לא קבענו
אחוזים אלא אמרנו כי זהו ענינה של הרשות המוסמכת שתעשה זאת מדי
פעם, בהתאם לצרכים, בהתייעצות עם הוועדה הצבורית.

אני מניח, שוועדת המסנה תכניס למסקנותיה
את הנוסח שנתקבל בוועדת הכלכלה והרובח על שולחן הכנסת, ואז ברור, אפוא,
שהמתיגותו של חבר הכנסת לנדאו תסאר גם אם יתקבל נוסח זה, כיוון שהיא
מכוונת לחלוקה צודקת של חמרי בנין על ידי שריון אחוז קבוע שהם לכל
סוגי הבניה שהתאם לתפקידם.

לסעיף ו' ישנה המתיגות נוספת של
חבר הכנסת לנדאו האומרת: "ניטול ההפליה הקיימת לגבי הסקטור הפרטי
ביבוא, בטרוק ובקבלת חמרי הבנין לבנייה והלסחת שויון לכל אזרחי
הארץ, שויון הסכוי לכל המעוניינים בבצוע עבודות בניה לכל סוגיהן:
בצבא, במסללה, במוטדות אבוריים, בבניה עממית ובבניה בערים".

א. בהיר:

האם ועדת המסנה קבעה לעצמה כיצד ישתלבו
הפיקוח והעדיפויות?

א. בהיר:

היא סטרה זאת לרשות המוסמכת.

י. ספיר:

אולי זה אינו ניתן לביצוע?

א. בהיר:

לדעתי, עלינו לבקש את הרשות המוסמכת
שתרגם לנו את הדבר הזה לשפת המציאות.

י. ספיר:

האם נשאלה הרשות המוסמכת: אם הדבר הזה
ניתן לביצוע?

היו"ר ס. בדר:

הרשות המוסמכת נשאלה על כך אך היא
התקטנה לענות, כי לא היו לה הנתונים על
הבניה בארץ בכלל. אם רוצים לקבוע את גבה האחוזים צריך לדעת מה
נבנה ב-3 החדשים האחרונים. היות ואין תשובה של הרשות המוסמכת, אני
סקבל את ההצעה הזאת כדבר פאליטיבי.

שילוב

עדיין אינני מבין את הפירוט שלונג העדיפויות
ואחוזים.

י. ספיר:

א. בהיר:

הפירוט הוא זה: לשיכון עולים המבוצע
על ידי הממשלה יבנתאם לתכנית השיתוף יוקצו:

- 1. אלפים טון סלט ולבנינים המבנים באורח בתים סטותפים גם כן 10 אלפים טון סלט. באם כל כמות המלט הנמצאת היא 10.000 טון, הרי לסוג הבניה הראשון המבוצע על ידי משרד העבודה ינתנו, בניה, 9000 טון, ולסוג השנייה המבוצע על ידי קבלנים ינתנו 1000 טון.

היר"ס. בדר:

היות וייבנו יכולים להמשיך בנבנתאם, אני
מציע להכיר הכנסת בהיר לקבל את הנוסח

שהקבל על ידי ועדת הכלכלה.

א. בהיר:

אני מוכן לקבלו.

הישיבה נועלה בשעה 13.15